

Kristen Touborg (SF):

For SF's holdning til lovforslaget er det en afgørende forudsætning, at loven ikke må påføre staten, altså Hypotekbanken, merudgifter, at skattereglerne skal være uændrede, og at indeksslån og lån med offentlig støtte ikke omfattes.

Da loven jo forudsættes at være udgiftsneutral og samtidig hjælper nogle låntagere ud af en fastlåst økonomisk situation, er SF positivt indstillet over for forslaget.

Det er hensigten, at ansøgningsfristen for at være med i ordningen skal være ved udgangen af 1996. For at undgå det, der kunne opstå, nemlig en form for hamstringeffekt, som en tidsbegrænset ordning vil kunne indebære, så finder vi, at det bør overvejes at lade ordningen løbe over en længere årrække. Det må antages, at en tidsbegrænset ordning kunne gå hen og indebære sådan en hamstringeffekt.

Ud over låntagere, der har behov for at sælge deres ejendom og optage tillægslån, må det forventes, at der godt kan være låntagere, der for at være på den sikre side, altså for ligesom at gardere sig imod uforudsete begivenheder, ønsker at gennemføre en omlægning af deres inkonverterbare lån. Og da der ved omlægningen er forbundet en forøgelse af terminsydelser – de pågældende pådrager sig en højere omkostning, som kunne have været undgået, eller som kunne være udskudt til det tidspunkt, hvor forholdene gjorde det økonomisk fornuftigt at omlægge det inkonverterbare lån, f.eks. i forbindelse med ejerskifte eller tillægsbelåning – så finder vi altså, at det nok kunne være værd at overveje en længerevarende ordning, og de drøftelser vil vi gerne deltage i i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne starte med positivt at sige tak til regeringen for, at man nu endelig er kommet med forslaget. Det er i hvert fald en kendsgerning, at hvis vi havde vedtaget det for et år siden, så ville de mennesker, der kunne gøre brug af det, have haft større glæde af det, for da havde vi et andet renteniveau end det, vi har nu, og så kunne de altså også have fået andel i den omlægningsbølge, som på det tidspunkt fandt sted, og som jo var en væsentlig del af regeringens skattereform.

Så vi må altså desværre konstatere, at ved at man kommer et år for sent, er der altså en gruppe boligejere, som ikke har haft den mulighed.

Til gengæld må vi så glæde os over, at de ikke længere, foruden at de ikke fik glæde af omlægningsbølgen, også skal være afskåret fra at kunne bygge en garage eller sælge deres ejendom eller noget andet. Nu kan man komme ud af låneforholdet, selv om man må betale overkurs, men man slipper for den ekstra overkurs, som de tynde serier medfører i dag.

Når man skal se på rimeligheden af det her, synes jeg også, at man er nødt til at se på, at mange ikke havde andre muligheder end de inkonvertible lån, og de, der havde andre muligheder, fik meget få oplysninger om, hvad det i grunden gik ud på. De retssager, som kører i øjeblikket, fratager jo faktisk dem, der burde have ansvaret for de manglende oplysninger, erstatningspligten, så de mennesker sidder altså med skægget i postkassen. Derfor er der endnu mere grund til at glæde sig over, at de så i hvert fald har mulighed for at komme ud af ejendommen.

Når det er sagt, vil jeg godt sige til ministeren, at en af de ting, som Fremskridtspartiet også har noteret sig, selvfølgelig er den frist, som er i lovforslaget, og eftersom det er aldeles udgiftsneutralt for staten, hvilket det oprindelige beslutningsforslag også var, kan jeg ikke se nogen som helst grund til at opretholde den dato.

Jeg er ikke nationaløkonom som hr. Jørgen Estrup, så det kan godt ske, at jeg kan få en forklaring, som gør, at jeg kan godtage det, men ud fra den viden, jeg har, synes jeg, at det er meningsløst, for hvis man kun kan gøre brug af det i en salgssituation, skal man altså gøre op med sig selv inden udgangen af 1996, om huset er et, man vil bo i, om det er et, man vil sælge nu og se at komme ud af, eller om man vil vente, til man naturligt skal sælge af anden grund.

Jeg vil gerne have, at regeringen overvejer det, men ellers skal vi tilsige et hurtigt udvalgsarbejde.

Jørgen Estrup (RV):

Det er nok vigtigt ikke at spænde låntagernes forventninger for højt i forbindelse med dette lovforslag. Det er ikke en redningsmanøvre for alle, der har taget inkonvertible lån i tidens løb og så har oplevet, at renteutviklingen har ændret sig, men det er en begrænset indsats, nemlig for at løse det tekniske problem, som man kalder indlånsningseffekt, og som altså hænger sammen med de for tynde serier på obligationsmarkedet.